

ปป.- จบ

เมื่อนั่งสั้นหันล่างมาถ่างแหวก

ซอลค์ผนคิ้วก็แปลกหลุดตกบ่อย...(แผนจะก้มดู 'ของดี' เขา)

สมาธิจะฝึกยุทธ์ก็หลุดลอย

ตามันคอยแต่จะมองดู 'ของดี'

➤ **คำชี้แจง** เรื่องนี้เป็นตอนหนึ่งของเรื่อง **ดิแตก**

ความเดิม...ก็เป็นเหตุการณ์ของนักเรียนจากตจว. ไปเรียนที่กทม. พวกมันโดดเรียนเพื่อจะไปแอบซุ่มซุ่มแทงสุนัขเกอร์ กับเพื่อนเลี้ยง (ฝั่งเทพฯ) โดยหวังจะเอาชนะเพื่อนชาวศิขรภูมิอีกกลุ่ม (ฝั่งธนะฯ) ที่มีนัดหมายว่าจะปะทะกันในวันรุ่งขึ้น จึงไปเข้าโต๊ะสุนัขเกอร์ซุ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ช่วงเที่ยงวัน.....

เกือบคำ นักกีฬา **'สีกเล่น'** (มิใช่ 'สมัครเล่น') ก็หยุดพักเพื่อกินอาหาร อาบน้ำ เสร็จแล้ว ก็เข้าค่ายมุงมันพิตซุ่มต่อ จนลูกเล็ก (เจ้าของโต๊ะ) ยืมแก้มปริ (เพราะเป็นตัวเงินตัวทองนี่นา) ยกของชมเชยเกือบจะมอบ 'ไม้คิ้วทองคำฝั่งเพชร' เป็นรางวัลเกียรติยศให้พวกเราอยู่รอบร้อ 555

คืนนั้นเล่นสุนัขเกอร์ได้แก่สามเกมส์ (หนึ่งชั่วโมง) กำลังพุดคุยกันถึงออกหักรักคู่อยู่พอดี ก็เผอิญมีวัยรุ่นอีกกลุ่มขึ้นมาเล่นแถมมีสาวเฮ้อๆ หน้าตาดี แต่คงเป็น 'อิตัว' (หรือหญิงขายบริการ) มาร่วมแจมสองนาง หน้าอกอวบอ้อมมะละหิมชนิดล้นหลาม เรื่องออกหักเลยกลายเป็นเรื่องเล็ก แต่ออกเด็กมันเข้ามาเป็นเรื่องใหญ่ ออกอวบอ้อมจนแทบจะทนไม่ไหว ออกไอ้ซัยมันจะระเบิดแล้วโว้ย..... นุ่งกระโปรงรีก็สั้นจุกจุก แหวกบนข้าง แหกล่างก็มี นั่งที่ก้มก็เห็นลึกเข้าไปถึงไหนๆ

เมื่อนั่งสั้นหันล่างมาถ่างแหวก

ซอลค์ผนคิ้วก็แปลกหลุดตกบ่อย...(แผนจะก้มดู 'ของดี' เขา)

สมาธิจะฝึกยุทธ์ก็หลุดลอย

ตามันคอยแต่จะมองดู... 'ของดี'

(สมัยก่อนโน้น(2512)ถือเป็น 'ของดี' ที่หาได้ยากยิ่ง ไม่เหมือนสมัยนี้หรือสาว ๆ เขาใจกล้าหน้า
ด้านเหลือใจ อะไร ก็เปิดก็เน้นให้เห็นกันสุดๆ นับว่าเป็นโศกณิทางจิตวิญญาณอันน่าเศร้าใจ เสื่อมเสีย
วัฒนธรรมประเพณีของชาติไม้ด)

(ขนาดอเมริกาเขายังมีข่าวจะออกกฎกติกาห้ามนุ่งผ้าโจ้วสะตือในสถานศึกษา และต่อมาก็มีข่าว
ห้ามนักเรียนนักศึกษาออกจุกันในสถานศึกษา แต่กระทรวงวัฒนธรรมไทย(ป้าอู๋-อุไรวรรณ เทียนทอง)ก็
ยังทำเฉย นายกฯ(ทักษิณ)ก็เสียบฉี่ วังเวง ท้อแท้และสิ้นหวังจริงๆ พระเดชพระคุณท่าน)

แก้ปัญหาเด็กดื้อนั้นไม่ยาก
กับผู้ใหญ่ดีมากมายก่ายไข
แก้ปัญหาเด็กง่ายจะตายไป
กับผู้ใหญ่กิเลสมากแก้ยากจริง

แต่เรื่องนี้มันเป็นเรื่อง ดีแตก ก็ขอว่าแหวกกะดึบๆต่อดีกว่านะท่าน.....

เมื่อเกิด 'สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ' รุนแรงแบบนี้ วั
ยุทธิ์ที่มีของเราที่เคยไม่เป็นอันบรรเลง ไอ้เส็งก็เกิดอาการ
'โรคความดันต่ำ' กำริบขึ้นมาเสียอีก พอดีบริการเอา
น้ำแข็งเปล่ามาเสิร์ฟ มองแล้วก็เกิดแง่คิดในเชิง
วิทยาศาสตร์ที่เพิ่งเรียนมาได้ว่า สถานะของของเหลว
(น้ำแข็ง)ก็คล้ายๆ กับสถานะความเป็นลูกผู้ชายของเรา
ตอนนี้เอง อีตรงที่ 'อ่อนได้' ก็ 'แข็งได้' และ 'แข็งได้' ก็
'อ่อนได้' หรือใครจะเถียง ?

ก้มแกงก็ผิดทาง เพราะ 'คิ้วล่าง' จะแกงด้วย
ฝืนแกงก็แกงห่วย เผลออาจช่วยเจอ..ด้ามคิ้ว

เพราะมัวแต่สนใจหันไปมอง 'ของดี' ของเขา อาจก่อให้เกิดอาการเคื่องนัยน์ตาบรรดา
จึกโถ้กลุ่มใหญ่เข้าก็ป็นได้ เพื่อความไม่ประมาท พอเกมส์ที่สี่ผ่านไปได้แค่ครึ่งเกมส์ ไอ้เส็งคนสมองดีมัน
ก็เข้ามากระซิบสวาท

“กูบื้อซ้อมแล้ววะ ไปหาเพลิดเพลินอย่างอื่นดีมะ ?”

“ตามใจมึงดี จะไปที่ไหนล่ะ ?”

“เออน่า เดี่ยวกูพาไปเอง” มันทำเป็นอูบได้ทีเด็ด เราเลยยังอยากรู้ แต่จะถามมันตรงๆ มันก็แเอ้คทำ
ทำเชิงเสียแล้ว เราก็เลยต้องชี้แผนซ้อนแผน

“แต่กูซึกเมื่อยวะ” เราทำท่าทางบิดตัวประกอบ แล้วแกล้งเอามือปิดปากหา “ง่วงนอนด้วย”

มันก็เข้ามาถอดคอกระชับสาวทต่อ

“กูจะพามึงไปเปิดตุ๊กกะตา รับรองหายง่วงทันทีเลยนะมึง” เห็นท่าทางมันเราก็อายง่วงแล้ว..555

“ลุยส์ ไปช่องหรือวะ ?” เราแกล้งดักทางมัน

“ไม่ช่วย..... อายนวดโว้ย” เราเลยลิกคักขึ้นมาทันตาเห็นล... เพราะยังไม่เคยเข้าไปเลย

ระหว่างทางที่กำลังเดินไป เราก็ถามมันหาประสบการณ์ไปพลาดๆ ด้วย

“มึงเคยเข้าไปหรือวะ ?” เราออกอาการไก่อ่อนสอนขั่นขึ้นมาเลยละ

“เคย หลายครั้งแล้ว” มันเริ่มออกท่าว่าเหนือขั่นทันที

“ทำไมมึงถึงกล้าเข้าล่ะวะ ?” เราแปลกใจ *‘ในพัฒนาเกิน’* ของมัน

“ครั้งแรกๆ กูไปกับไอ้เบ๊าะ พอดีวันนั้นมันเล่นไฟได้กำไรจากพวกกู มันก็เลยพาไปเลี้ยง”

“เข้าไปมีอะไรมั่งวะ” เราอดเก็บความสนใจไว้ไม่

อยู่ อยากรู้ก่อนจะถึง

“จะมีอะไร” **ปรมาจารย์**เล็งเริ่มบรรยาย “เข้าไปข้างในก็ไปนั่งสั่งเบียร์กิน แล้วก็นั่งคูอิหนูในตุ๊กกระจกไปพลาดๆ”

“แค่นั้นเอง ไอ้ห...เข้าไป ทำแพะอะไรวะ !”

“เฮ้ย...กูยังพูดไม่จบ” มันเอามือที่ถอดคอเรา ตบไหล่บ๊อบๆ ว่าอย่าเพิ่งขัด “เราก็นั่งเลือกเอาสาวที่เราถูกใจซักคนดิวะ เลือกได้แล้วก็ไปบอกกัปตัน แล้วกัปตันเขาก็จัดการให้เราเอง”

“แล้วกัปตันมันมาเกี่ยวอะไรกับอายนวดล่ะวะ ?”

เรางงงวยมากเพราะความเป็นเด็กภูธรบ้านนอก ไม่รู้จริงๆ เอะเลยแหละ

“ไอ้ห่า ไอ้บ้า” มันหัวเราะก๊ากในความไม่รู้สี่สาของเรา “ไม่ใช่กัปตันบนเรือนะมึง อันนี้เป็นคนเชียร์แขกให้เลือกเอาสาวหมอนวดมาบริการ”

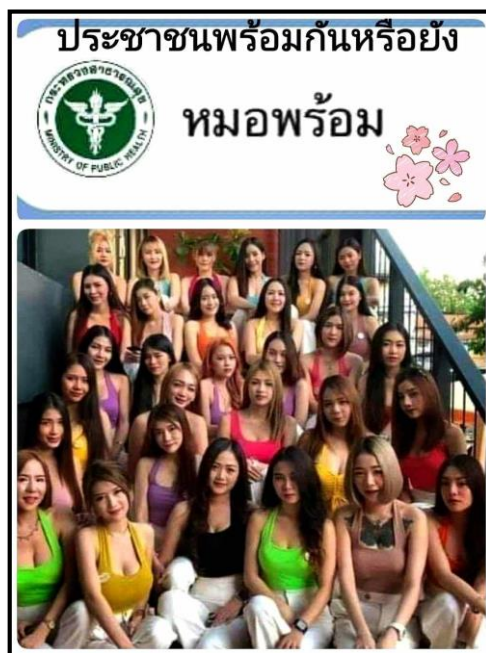
“แล้วทำไมต้องใช้คำวกัปตันด้วยล่ะวะ ?”

“กูก็ไม่รู้เหมือนกัน เห็นเขาเรียกกัปตันๆ กูก็กัปตันกับเขาด้วยดิวะ” เลยได้หัวเราะกัน

“เออ แล้วมึงเคยเข้าไปนวดมัยหือ ?” เรากำลังอยากรู้เต็มแก่ เลยซึกแหละ ท่าน**ปรมาจารย์**เล็งก็บมีย่น สาธยายจนน้ำลายแตกฟอง

“เคยสิวะ” มันยี้ดอกพูดยี้มๆ “หลายครั้งแล้ว”

“เขาทำอะไรกันมั่งหา ?” ถามอย่างพรหมจรรย์ไม่เคยขีดข่วนจริงๆ ไอ้เล็งมันก็เข้าใจ

“จะมีอะไร เราแค่แก้ผ้าแล้วลงไปอาบน้ำให้”

“มึงไม่อายมันหรือวะ ไอ้ห่า” เด็กตลาดแถวบ้านเรามากมีคำสรวล ไอ้ห่า ไอ้เหี้ย... ไอ้สัส... เป็นประจำกันอยู่แล้ว กราบขออภัยสุภาพชนทุกท่านด้วยนะครับ

รวมทั้งเรียกสาวหมอนวดที่ใช้คำว่า ‘มัน’ นั้น ก็มีใช้เป็นการดูถูก กดเหยียดทางเพศและอาชีพเลยนะครับ มันเป็นภาษาปกติของท้องถิ่นกระผมเท่านั้นเอง

“อายทำไม๊ แต่...ทีแรกๆ กูก็อายเหมือนกัน”

“แล้วตอนที่กูสูบ มันต้องให้เราด้วยนะ ?” เรานึกอายที่จะมีใครมาจับ ‘ไอ้นั่น’ ของเรา

“ดูสิวะ ดูตามตัวจนทั่วนะแหละ”

“แล้ว ‘ไอ้นั่น’ ของมึงไม่บึ้งบึ้งหรือวะ ไอ้ห่า ?” เราคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้

“บึ้งบึ้ง ก็ช่างมันสิ”

‘ไอ้ห่านี่มันไม้หรือเปลวจะเนี่ย’ เราเริ่มไม่แน่ใจจะหงิดๆ

“แล้วมึงอดไหวหรือ ?” เราชักไม่ค่อยเชื่อมั่นขึ้นมา เพราะเป็นเราก็อดไม่ไหวแน่ ถึงแม้ใครๆ จะว่าเราเหลาซิก แต่ก็ไม่ถึงกับจะ ‘เหลาเซ็กซ์’ หรอกน่า.....

“อดไม่ไหวก็เรียก ‘แม่บุญมือ’ ช่วยดิอะ”

“อะไรวะ แม่บุญมือ ?” เรางงเป็นไก่ตาแตก ไอ้ห่านี่ซักรึมึศัพพ์ทำใหม่ๆ แปลกๆ

“ก็ยั้งนี่ไง ไอ้ห่าโง่ไปได้” มันพูดพร้อมกับทำแอกซันซักรึ ‘ไอ้อย่างง่า’ ประกอบ

“มึงทำเอง หรือ ว่ามันทำให้” เรากลายเป็นนักเรียนที่สนใจบทเรียนสุดๆ อย่างลืมตัว

“ทำเองสิวะ ถ้าให้มันทำก็ต้องจ่ายเงินเพิ่ม แต่ถ้าเป็นขาประจำอย่างกูนี่ มันก็ยอมทำให้”

“แล้วซูดหมอนวดเขาจะไม่เปียกหรือ ?” เราหมายถึงเสื้อผ้าซูดสวยๆ ที่แต่งติดอยู่กับตัว

“เฮ้ย เขาก็เปลี่ยนซูดออกสิวะ ใส่แต่ซูดชั้นใน กางเกงลิง กับเสื้อยกทรง”

“อาบน้ำเสร็จแล้ว เขาทำยังไงต่อ ?”

เราถามเพราะชื่อเต็มเขาเขียนว่า **อาบ อบ นวด** นี่หว่า มันก็ต้องมีอะไรต่อสิวะ ตอนนั้นเมื่อปี 2511 (ห้าสิบปีที่ผ่านมาแล้ว) ก็ยังเป็นของใหม่ในเมืองไทยอยู่นี่นา เราเองก็เด็กบ้านนอกยากจน โลกทัศน์ก็คับแคบเป็นธรรมดา

“ก็ลูกออกมาจากอ่าง ให้มันเช็ดตัวให้แห้ง”

“มึงเล่าให้มันต่อเนื่องหน่อยได้มั๊ยวะ ไอ้เหี้ย... กูเมื่อปากชิบหาย !” เราชักรำคาญถาม แต่ทว่าอยากรู้สุดๆ

“ก็ขึ้นไปนอนบนเตียง มันก็เอาแป้งมาโรยตามตัว ลูบจนทั่วตัวเรา”

“แล้วโรยตรง ‘ไอ้นั่น’ มั๊ยวะ ?” เราชักนึกอายขึ้นมาอีก (ถ้าตนเองต้องถูกกระทำ)

“โรยลิวะไอ้ท่า ถามได้” ไอ้เล็งก็คั่งนึกราคาญาคำถามโง่ๆ และไว้เคียงสาของเราขึ้นมาครามครัน เหมือนกันมั้ง 555

“มันก็จับ ‘ไอ้นั่น’ พลิกไปพลิกมาเพื่อโรยทุกชอกให้ทั่วๆ เหมือนโรยแป้งให้เด็กน่ะแหละ”

“แล้ว ‘ไอ้นั่น’ ของมึงไม่ปิ้งปิ้งขึ้นมามากหรือวะ?” วยุ่นเลือดนักร้องอย่างพวกเราย่อมรู้จักดี

“ก็เป็นธรรมดา.....” มันพูดเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาจริงๆ เป็นเราอายุสาวตายท่า

“บางทีมันยังมาปลุกกระตุ้นให้เราเพิ่มอีกด้วยซ้ำ” มันหมายถึงกระตุ้นอวัยวะเพศ

“ไอ้โฮ” เรานึกประหลาดใจ แต่ด้วยความอยากรู้จึงถามต่อว่า

“แล้วมึงอดใจไหวหรือวะ?”

“บางทีกูอดไม่ไหวกูก็ ‘เอา’ แม่งเลยสิวะ”

“มันให้ ‘เอา’ ด้วยหรือ?” เราเป็นง ‘ขนาดใช้(แม่บุญ)มือ เขายังคิดดั่งค์เลย’

“เสียเงินเพิ่มให้มันลิวะ ธุระอะไรมันจะให้ ‘เอา’ ฟรีๆ แต่ถ้าเป็นขาประจำ และมันพอใจก็อาจพอได้ แต่ตอนแรกๆ อาจจะลดครึ่งราคาก่อน อย่างไอ้เบ้าะเงิง เข้าไปแม่ง ‘ได้’ ทุกทีเลย”

เด็กไก่อ่อนรุ่นน้อง ได้ฟังรุ่นพี่เขาบอกกล่าวมา จริงเท็จแค่ไหนก็คงยังประเมินไม่ออก ก็อาจจะหลงเชื่อไปตามประสาชื่อ วันและวัยนั้นเราก็เช่นกันกับไอ้เล็งนะแหละ

มาถึงหน้าสถานอาบ อบ นวด กาแล็กซี่ ที่ถูกประดับประดาอย่างสวยสดงดงาม เต็มไปด้วยแสงสี วูบๆ วาบๆ หัวใจวัยสะรุ่นเริ่มถูกกระตุ้นให้ตื่นเต็นตึกคักพองโตคักบอก แต่ก็ยังหวั่นๆ อยู่ในที่ เราต้องเกาะ **ปรมาจารย์เส็งแฉ** พอก้าวผ่านม่านประตูเข้าไป เราถึงกับตะลึงนะจิงจิงตาเบิกโพลง ไอ้โฮ! เป็นห้องโล่ง กว้างใหญ่สว่างไสวสวยงามเร็ดหรูราวกับทิพย์วิมานเมืองฟ้าจริงๆ

จะไม่เหมือนใดอย่างไร เพราะมีเหล่านางอัปสรสวรรค์นุ่งน้อยห่มน้อย อวบอั้น ปากแดง แก้มชมพู คิ้วโก่งดุจคันศร มานั่งเรียงหน้าสลอนบนทิพย์อาสน์สีแดงสดในห้องกระจก นุ่งสั้นยังไม่พอ ยังมานั่งเปิด หวอล้อตะเข้ โชว์ขนาด และคุณภาพอันล้ำลึก

ใครเห็นแล้วไม่คึกก็คักต้องไปเช็คสุขภาพได้แล้ว พับผา.....

เปิดมากและชัดเจนยิ่งกว่าพวกผู้หญิงใน โต๊ะสนู้กเกอร์เมื่อสักครู่นี้ซะอีก เราคิด

เมื่อทนต่อการเปิดแยม **‘โรงแรมใจ’** ของพวกคุณเธอต่อไปไม่ไหว เราจึงจำเป็นต้อง ‘ล้วงกระเป่า’ อย่างรวดเร็ว เพราะโรค **‘ความดันต่ำ’** กำเริบอย่างรุนแรง ไอ้ ‘ตัวเก่ง’ ของเรา คูมันรีบสปริงตัวโง่หัวตั้งท่า จะซัลโวเอาซะจริงๆ จังๆ ลูบหัวลูบหางปลอบให้ใจเย็นๆ ไว้ก็ไม่มียอมฟังเอาเสียเลย คือจริงๆ !

ระหว่างกำลังผลอตะลึงงัน ไอ้ปรมาจารย์เส็งก็มาดึงแขนพาเราไปนั่งสงบสติอารมณ์ให้เป็นที่เป็นที่ เป็นทาง มันคงเข้าใจ เพราะมันก็เพิ่งเคยผ่านประสบการณ์อย่างนี้มาหมาดๆ เหมือนกันนี่นา.....

“มานั่งตรงนี้ ไอ้ท่า.....”

“ไอ้ไอ้ ท่าไม่มันเยอะเยอะอย่างนี้วะ !?” เราพูดแก้ขวย ที่ไปเปลอปล่อยไก่อ้ว ‘บักเอบ’ ไอ้เรามันก็ พันธุ์ ‘ไก่อชน’ ขนานแท้เสียด้วย เจอคู่ต่อสู้ได้เสียที่ไหน โกงคอขัน ตีปีกผับๆ ขยับจะกระโดด ‘หักลำ’ ทำ เดียว พูดแล้วจะหาว่าโม้ อหิ อหิ อหิ

ทันใดนั้นเอง บริกรแต่งกายผูกไทค์ใส่สูทอย่างไก่อ้วเข้ามาหาโค้งคำนับอย่างสุภาพ

“จะกรุณารับเรื่องคิมอะไรบ้างครับ” ดูการแต่งตัวของเขาดีกว่าเราเยอะส์เลย

“มึงจะเอาอะไร” ไอ้เพ็งถามเบาๆ

“กูขอมมหนึ่งกล่อง”

“ไอ้ท่า... ในนี้เขาไม่มีขาย” มันกระซิบคำๆ อย่างถนอมน้ำใจ

“เหล้า... หรือเบียร์” มันให้เลือกแค่เนี่ยะ ซึ่งเราไม่ชอบสักอย่าง

“เอออะไรก็ได้ มึงสั่งมาเหอะ” เขาก็กลัวจะเปลอปล่อยไก่อ้วบักเอบไปอีกอะดิ

ที่โต๊ะสนุกเกอร์เขายังมีป้ายแปะข้างฝาว่า ‘ห้ามเล่นพนัน’ ในอาบอบนวดก็น่าจะแปะป้ายไว้เช่นกัน ว่า **‘เขตปลอดโภชนาการ’** หรือ **‘เขตปลอดศีลธรรม’**

“เบียร์หนึ่งขวด ออร์เคอร์ฟหนึ่งที” ไอ้เพ็งสั่งอย่างซำนิซำนาญ

พอบ้อยเดินจากไป มันก็หันมากระซิบ

“มึงว่าคนไหนสวยที่สุดวะ?”

“กูว่ามันพอๆ กันแหละวะ สวยลานตาไปหมด” เขากำลังตื่นตาตื่นใจไม่จบ

“เอาที่ดูใจมึงที่สุดดูซิ จะใจตรงกับกูมะ?” ท่านปรมาจารย์เส็งออก กุศโลบายอันสุดจะแยบยล จนกระทั่งเราเองก็คาดไม่ถึง

สักครู่หนึ่งเราก็สรุปเรื่องราวงานต่อท่านปรมาจอย เอ๊ย ปรมาจารย์ ‘เส็ง เส็งกี’ (ห้ามผวนเด็ดขาด.. อาจเกิดความไม่สุภาพได้)..... (จย ภ.เขมร = make love = ร่วมเพศ)

“กูว่าโน่น” เราชี้มือประกอบ “คนที่เปลอปล่อยผมสหาย ชุคชมพูนมใหญ่ๆ นั่งชั้นที่สามทางด้านซ้ายมือ นะ”

ก็สาวนวดที่นั่งมีตั้งเยอะเยอะเกือบร้อย พังแค่นี้ก็ยังไม่รู้ว่าเป็นใครอยู่ดี ไอ้เส็งจึงบอกว่า

“มึงดูเบอร์ที่หน้าอกสิวะ ว่าเบอร์อะไร?”

“444 วะ” ก็เส็งไว้แล้วนี่นา

“เออ แค่นี้แหละ”

แล้วมันก็ลุกขึ้นเดิน ลีๆ ผ่านกลุ่มคนไปคุยกับใครก็มองไม่ชัด มันคงเจอคนรู้จักมั้ง เราคิด

พอมันกลับมา นั่งได้แป๊บเดียว สาวเอวบางร่างน้อย หน้าแหลมแซมซ้อย แต่อกใหญ่บะละหิมเหลือ ประมาณ เราผลอดกลืนน้ำลายดังเอือก จะคิมหมดหรือ.....?

ดื่มนมหมดเต้า ดึกว่าดื่มห้าหมดกลม

ดื่มาแล้วอาจเป็นลม เพราะเป็นนมโคตรแพง (เงินทั้งหมดที่พกมา จะพออะปาวนะเซ)

สักครู่ สาวนวดเบอร์ 444 ที่เห็นในตู้กระจกก็เดินขนาดตรงเข้ามา หาพวกเราพร้อมกับรู้จักกันมาก่อนแล้วอย่างดี

“สวัสดีค่ะ” คุณเธอไหว้อย่างงดงาม เราเป็นงมมาก อายุเธอน่าจะพอๆ กับเราหรือเป็นพี่เราด้วยซ้ำ ทำไม่ต้องมาไหว้พวกเราอย่างนอบน้อม แถมเรียกพวกเราว่า ‘พี่’ เสียอีกเนาะ

เราเริ่มเงอะงะ งงวายเป็นไก่อตาแตกยิ่งขึ้นเมื่อเธอขยับเข้ามานั่งติดชิดเรา กระโปรงที่สั้นจู้จู้ ก็ถลกขึ้นไปอีกจนถึงไหนๆ เห็นต้นขาอวบขาวสว่างโพล่งในความมืดสลัว มองเห็นชัดเจนดีกว่าในโต๊ะสนุกเกอร์เมื่อครู่หลายร้อยเท่า แคมจ้องจับสัมผัสได้ด้วย อันนี้ชีสุดยอดส์!

ถึงแม้จะตื่นสนามเพียงใด แต่ ‘ไอ้ตัวเก่ง’ ก็ยังกระเด็นผงกหัวตั้งท่าพร้อมผู้เต็มร้อย พันธุ์ ‘ไก่อชน’ ขนานแท้ที่เราจะมาเป็นไก่อหงา ‘กัมหัว’ ขอมแพ้วให้แก่สตรีจริงๆ ได้อย่างไร 5 5 5.....

ในขณะที่เรากำลังประหม่าวงงสงสัยประหลาดใจตื่นเต้น ท่านเลี้ยงก็เริ่มออกอาวุธ

“สวัสดีครับ”

ท่านเลี้ยง เล่งก็ รับไหว้อย่างชำนาญ เหมาะสมกับสมญานาม ‘เล่งก็’ (กรุณาอย่าผวน) เป็นสมญานามที่มิใช่ได้มาเพราะโชคช่วย แต่เป็นความสามารถเฉพาะตัวจริงๆ

“เฮ้ย นี๊ไหงสาวที่ถูกใจ เจริญจูลู”

“เฮ้ย มึงก็คุยไปสิ คุคุยไม่เป็น” เราขยับถอยห่างออกมาอย่างตื่นๆ ผลอสารภาพอย่างหมดท่า ก็คนไม่เคยรู้จักมักจี่กันแบบนี้หว่า จูๆ จะให้มานั่งคุยจืดๆ ติดกันแบบนี้ได้ยังไงวะ บ้า!

เจอสถานการณ์จู่โจมอย่างกระทันหัน ไม่ได้ตั้งตัวเตรียมใจมาก่อน ก็ตั้งหลักไม่ทัน ‘ไอ้ชย ไก่อชน’ เลยกกลายเป็น ‘ไอ้ชย ไก่อ่อน’ หมดท่าสิ้นลายไปในบัดดล

จะนั่งสมาธิก็ต้องกำหนดจิต

จะทำธุรกิจก็ต้องวางแผน

จะสร้างบ้านก็ต้องวางแผน

จะ ‘แอนแอน’ ไม่มีแผนก็เกินป้าย.....

ท่านเลี้ยงเล่งก็ ก็เลยต้องจ้อกับเทพธิดากาแลคซี่ ไฟแลบ โชว์ศิลปะแม่ไม้มวยไม้แก้ของ แจกเลี้ยงเล่งก็อันเป็นของจริงอย่างคล่องแคล่วชำนาญศึก

“ไอ้ท่า ที่กับน้องหมวยคิม(แฟนสาว น้องไอ้ปุย) กูไม่เห็นมึงจะเก่งกาจขนาดนี้เลยวะ” เราถามเหย่มัน....ระหว่างช่วงเดินทางกลับหอพัก

“มันคนละอย่างกันโว้ย ในอาบนวคเราจะพูดยังไงก็ได้ แต่กับ ‘น้องคิม’ ญต้องบรรจงเต็มร้อย พลาดพลั้งเดียวเขาไม่พอใจ ญก็อหหมคกันอะดิ”

“มึงก็พูดเหมือนอย่างที่พูดกับหมอนวนนี่แหละ ทำใจกลั๊วๆ ดิวะ” เราเสื่อจะเป็นอาจารย์มันคืน เสียอีก ทั้งๆ ที่ตัวเองก็สุนัขไม่ค่อยจะรับประทานซะที่ไหน ทำเป็นเก่งนะ ไอ้ชิงทิงนองนอยเนี่ย....

“เฮ้ยญทำไม่ได้หรืออ๊ กแแต่เห็นหน้าเขาใจญก็กระเส่าห้วนไหวแล้ว” ทิอย่างนี้ ไอ้เส็ง ไม่ยัก ‘เสงกิ’ เป็นการเก็บทุกขไว้กับตัวเพราะกลัวเขาโนค

“เฮ้ย โขคกลัวคนกล้า แต่โหดร้ายต่อคนขลาดนะมึง” เนะ คูลีลาไอ้หมาชิง เรื่องของเขาละทำแก่ง ที่เรื่องของตัวเองสุนัขไม่ยักจะรับประทานเหมือนกันนั่นแหละ 555

“เออๆ แล้วครั้งต่อไปญจะพยายามกลั๊วๆ ลองทำดู” แหม มันรับคำอย่างน่าเอ็นดูเชียว

ปกลงคีนนั้นมันตั้งใจจะเลี้ยงเราส่งเราให้ไปขึ้นครุเป็นปฐมฤกษ์เบิกคิตีศรีวิชัยเยาว์ แม้ว่าเราจะเป็น พันธุ์ ‘ไก่อชน’ ขนานแท้ แต่ความที่เรายังเป็น ‘ไก่อ่อน’ ด้วย ยังไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจมาก่อน ไม่รู้ว่าเบื้อง หน้าพายุจะโหมกระหน่ำรุนแรงเพียงใดภายใต้ท้องฟ้าที่มีดมิด ที่สำคัญที่สุดมันต้องจ่ายหลายกะดังค์อยู่ เกรงใจเพื่อนมากด้วย ในที่สุดท่าน เส็ง ‘เสงกิ’ ก็เลยต้องขึ้นชกแทนตามระเบียบ

คีนนั้น กว่าจะถึงหอพักและล้มตัวลงนอนได้ก็ปาเอาตีหนึ่งกว่า ชีวิตวัยรุ่นที่ห่างพ่อแม่ผู้ปกครอง คอยควบคุมดูแลก็มักจะเป็นทำนองนี้แหละ ผู้ปกครองทั้งหลายจงพิเคราะห์เอาเถิด

รักลูก อยากให้ลูกประพฤติดี ก็ต้องสอนแนะอย่างถูกวิธีให้ลูกด้วย

และถ้าจะทำก็ต้องทำแต่เนิ่นๆ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับลูกๆ มัรวรอให้เกิดปัญหาแล้ว ค่อยมะงุมมะงาหราออกมาแก้ โทษทีครับ แะ และก็ ยากส์.....
